

Adéu Ràdio Sabadell

«És indignant i fa dies que la situació a Ràdio Sabadell no s'aguanta per enlloc. I quan deia que el Manolo és la primera pedra però també l'última és perquè sense ell em temo que la ràdio no podrà aguantar gaire temps»

El meu pare a la ràdio es diu Manolo Guerrero. I des del 2001 i fins fa pocs dies ha sigut, sota el càrrec de cap tècnic de Ràdio Sabadell, l'ànima de la ràdio municipal de la nostra ciutat. Perquè ho entengueu: va ser la primera pedra però també és l'última. El Manolo és l'home que quan entres a la ràdio t'observa, t'olora, deixa que t'equivoquis tantes vegades com siguin necessàries i t'ajuda a no caure. És la xarxa que tots els que hi hem passat hem tingut i ens ha donat confiança per creure en el que fèiem.

Però això només és el principi de la història. Quan entres a treballar a Ràdio Sabadell te n'adones que és qui aguanta tot el pes de l'emissora. És a tot arreu. A les tres de la matinada quan es penja la ràdio, cobrint la cavalcada dels reis, fent un bolo especial per Sant Jordi, pujant a la Mola a fer un programa especial, programant, pintant parets, gravant vídeos, portant les xarxes, reformant els estudis, buscant noves sintonies, instal·lant un nou sistema informàtic, canviant els indicatius, penjant àudios al web, portant aigües... El Manolo durant més de 16 anys ha sacrificat la seva vida per una sola passió: la de fer ràdio i ensenyar-nos-en a fer. I amb ell he tingut el privilegi de passar les meves millors estones de ràdio durant aquells 6 anys que vam compartir a la 94.6 de la FM.

Aquests últims dies s'ha sabut que el Consell d'Administració de Ràdio Sabadell ha acomiadat a través d'un burofax al cap tècnic de l'emissora. Els treballadors de la ràdio sostenen que ha estat assetjat, buidant el seu lloc de feina per justificar aquest acomiadament. A més, argumenten que hi ha venjança personal perquè l'anterior cap tècnic, parella de l'actual regidor de Comunicació, va ser acomiadat i va ser el Manolo qui el va substituir.

És indignant i fa dies que la situació a Ràdio Sabadell no s'aguanta per enlloc. I quan deia que el Manolo és la primera pedra però també l'última és perquè sense ell em temo que la ràdio no podrà aguantar gaire temps. Ho saben i ho firmen els seus treballadors. Sense ànima, una ràdio, com qualsevol projecte, mor. I si aquest és l'objectiu polític que hi ha darrere: eliminar la ràdio que havia de ser pública, la que aquesta vegada semblava que sí, que havia de ser de tots els sabadellencs, em sembla d'una praxis política molt qüestionable i semblant a la que vivíem no fa gaire temps en aquesta ciutat.

Les explicacions que ha donat fins ara no només han insultat al Manolo Guerrero si no directament a tots aquells que hem après a fer ràdio amb Ràdio Sabadell. I en som uns quants: els treballadors actuals però també els que hi vam ser un dia: Albert Miralles, Toni Ruiz, Maria Mas, Santi Ricart, Albert Castellví, Mireia Lluñell, Mireia Izard, Xavi Bundó (grande), Xavi Pardo, Laia Colomer, Lluís Subirana, Xavi Sala, Carles Fité, Toni Padilla, Laura Rosel, Roger Escapa, Albert Beorlegui, Jordi Saura i Jordi Tarradas, entre d'altres. És una falta de respecte a la professió, als que estimem la ràdio, i els que creïem en el canvi polític de la ciutat.

En un país normal, l'actual regidor de Comunicació, Miquel Soler, hauria de dimitir. I l'alcalde, i formacions que permeteu que això passés, també còmplices, hauríeu de reconèixer els errors, prendre mesures i rectificar. Acceptar que heu pecat d'ignorància, que no heu sabut escoltar a tots els que hem estat en aquesta emissora i que fa temps que denunciem que s'està maltractant la ràdio i els seus actuals treballadors.

Al Manolo però, deixeu-lo. Se'l rifaran. Perquè de mestres com ell només se'n troben una vegada a la vida. I malgrat que ara li heu fet perdre el somriure, sapigheu que les ganes de fer ràdio no li robarà mai ni cap polític ni cap venjança personal. Si una cosa ens va ensenyar és que la ràdio està per sobre de tot això. Em sap greu, però és invencible. I el vostre caciquisme, els vostres interessos personals, mai podran acabar amb la passió del Manolo, de la ràdio.